

dybere ind paa de af den ærede Taler udtalte Principer; kun skal jeg endnu bemærke, at naar man har beraabt sig paa, at Remissionen er bleven indført, trods Slesvigernes Dnske, saa troer jeg, at hans Hufommelse i denne Henseende slaaer ham feil; thi det er saa langt fra, at de Handlende i Flensborg, som han navngav, modsatte sig Remissionens Indførelse, at de tværtimod ønskede den i en endnu videre Omfang, hvad han ogsaa selv paa en Maade antydede, da han sagde, at disse to nævnte Flensborger Handlende ønskede at blive frie for de indstrankende Betingelser ved Remissionen; men jo mere en Remission er „fri for indstrankende Betingelser,“ desto større er Remissionen i og for sig, og naar det er bleven sagt, at den slesvigiske Forsamling i 1842 ikke understøttede det, hvorpaa den flensborgske Handelsforening og den flensborgske Handelsstand havde andraget, saa vil jeg dog tilbagefalde i Erindringen, at de slesvigiske Provindsstaaender ikke altid have været et tro Udtryk af Nord-Slesvigernes Dnske (Latter) og jeg er tilbøjelig til at antage, at de i dette Tilfælde ikke have været det mere end i mange andre (Hør!). Hvad der er uimodsigeligt af Enhver, som kjender til Handelsforholdene, det er, at Handelsstanden i Flensborg lægger overordentlig Vægt paa denne Remission, og det var fra dette Standpunkt, at jeg under den første Behandling ogsaa anbefalede denne Remissions Bedblikelse i den i Lovudkastet bestemte Tid, fordi den ellers ikke vilde have nogen egentlig Betydning. Jeg maa gjentage, at jeg med Hensyn til Principet for Remissionen hverken kan dele den Anskuelse, som ofte bliver udtalt, at denne Remission endnu skulde være af den overordentlige store Vigtighed for Handelen, som den var ved dens Indførelse; ikke fordi jeg troer, at den dengang greb nogle Handlende under Armene, som det blev antydet, men fordi den gav vor oversvømte Handel et Dvspring, hvortil den i høi Grad trængte, da Verdensbegivenhederne og Letheden af Communicationsmidlerne i saa høi Grad virkede for den indirecte Handel og gjorde det til en Nødvendighed at komme denne for hele Landet saa vigtige Handelsgreen til Hjælp. Der-

mod kan jeg heller ikke paa den anden Side erkjende, at der ligger noget saa overordentligt Principløst i en saadan Remissions Dpretholdelse, eller at det skulde være Statskassen til saa stor Skade, som man har paastaet, naar man regner, som man skal og tager Hensyn til, hvad der indirect vindes ved denne Handel og ved det Liv og den Omsetning, som derved fremkaldes. Imidlertid troer jeg ikke, at man nu skulde gaae dybere ind i Princip-Spørgsmaal, saa meget mere som her kun er Tale om en temporair Forlængelse af en Lov, der, naar man tager Hensyn til de slesvigiske Forhold, ikke er af liden Vigtighed; thi jeg maa gjentage, hvad jeg i Begyndelsen af dette Foredrag udhøvede, at ophæver man Remissionen i Kongeriget, saa sætter man Regjeringen i den Nødvendighed ogsaa at maatte ophæve den i Slesvig, saasnart at Forholdet til Slesvig bliver saaledes, at Regjeringen kan gjøre Landets Lov gjældende der.

Broberg: Jeg kan ikke nægte, at den stærke Opposition, der idag er bleven udtalt mod det foreliggende Lovforslag af den ærede Rigsdagsmand for Bræsto 1ste District (Hoffmeyer), har forundret mig noget. Der er nemlig under Sagens 1ste og 2den Behandling tilstrækkeligt og kraftigt blevet udhøvet, at man vistnok paa ingen Maade saaledes glat væk burde forkaste dette Lovforslag, men at det vistnok i alt Fald kunde fortjene, at man nøiere drøftede det. Imidlertid blev det tillige udhøvet, at man ikke troede, at Diebliffet var egnet til at gaae ind paa en saadan Underfølgelse af Sagens Realitet, men at man fornemmelig maatte behandle Sagen med Hensyn til de slesvigiske Forhold. Denne Anskuelsesmaade synes ogsaa at have vundet den almindelige Mening for sig heri Thinget, og jeg skulde meget have ønsket, hvis man troede, at denne sidste Anskuelsesmaade ikke maatte være den afgjørende, at man da paa Sagens tidligere Stadium havde udtalt sig derhen, at Sagen maatte undersøges i sin Realitet; thi da kunde der have været nedsat et Udvalg, for nøiere at undersøge den. Det har i Sandhed noget meget Banfæligt ved sig, nu under Sagens 3die Behandling at skulde gaae ind paa dens Realitet; thi jeg troer ikke, at det er